

Ioan Pop Bica

BUST VOALAT

LIMES
2017

Cuprins

Neatenția clipei.....	5
Viața - boală comună.....	12
Rugă.....	15
Șugubăț poemul.....	16
Singura singurătate.....	17
Dulcea povară.....	23
Ploaia – un mic dezastru.....	24
Alunecând.....	27
Dimineața.....	28
Vietatea.....	29
transparență.....	31
...eului meu.....	33
Un deal plângând.....	35
O toamnă.....	37
O altă toamnă.....	39
Izolare.....	41
Retuș.....	42
Abdicare.....	43
De sărbători.....	44
Primăvara.....	47
REFERINȚE CRITICE.....	51

Neatenția clipei

cu palmele-amândouă
înfipte într-o bătă de gorun
stătea (umilitul)
după cum îi spuneau unii
și privea cum într-o zi de sâmbătă
(acolo sâmbăta și luna erau sărbători)
trecea mixtul încărcat cu lemne
cu țapinari și c-o tristețe
răcoroasă
spre Fabrica ifului

am recunoscut bradul tăiat
bradul de care Mociulsky
își priponea calul

și dintr-odată
coarnele taurului s-au proptit
în spatele lui
și preț de o poveste a ținut lupta
un fel de coridă fără spectatori
fără aplauze și batiste parfumate
învingătorul
(unul dintre ei)
jubila
devorându-și merindea

cu spatele către turma de vaci
care se ocupa cu păscutul (la vremea
aceea)

într-un loc în care până nu de mult
călcatul pe iarbă era interzis

să ții minte domnule Ciuban
biografia aceluia loc care
acum s-a turtit

ca sufletele noastre reduse
(cu voia voastră)
până la o dungă
ca umbra păstrăvilor
din pohrihul cantonierului
pe care el l-a monopolizat
autoritar
dând frau liber tuturor tentațiilor

în următoarea zi stăpânul cailor
era tot mai tăcut
chiar el îi amenințase
că s-ar putea să-i dea demâncare

peștilor lui Romaniuc
da – un stăpân tiranic
de care comunitatea era mândră
la vremea aceea

dincolo de noi
a rămas doar umbra haitului
cu scocul pe care cândva pluteau
zilele noastre măsurate
în metri cubi de lemn
în hectare de plantații
în coșurile cu afine și zmeură
de pe Mamilon
sau chiar în metri liniari de
cărări de vânătoare
cu care ne plăteam anii
de școală primară
pantalonii de doc
și tenișii chinezești (bună marfă)
de după o vară
nici una semănând cu cealaltă

dacă aş primi un răspuns
din acele locuri mirifice

aș face ca amintirile (contestate uneori)
să fie înrămate
și distribuite în nenumărate exemplare

consider că este un privilegiu
să poți cuprinde cu toate simțurile
hărăzite de Dumnezeu
imaginile
unde calculul rădăcinii pătrate
nu se poate aplica fără
a se căuta un cuvânt
trecut prin dragoste și mânie
într-un timp scurt și fugar
ca un surâs

mă simt umilit
de privirile copilului
sângerânde
în fața acestui tablou
cu rame ce se reglează funcție
de distanța dintre mine și suflet
mai altfel decât un orizont –
te apropii se apropie

și dacă te depărtezi
marginile sting uitarea
și totuși
de aici
aș putea să spun unde se află
urma cerbului
în care s-a adunat borcutul
capabil să răcorească
suișul pașilor șerpuiți
ca o procesiune
cu nu știu câte stări
la strigătul omului
„barda la valeeeeeeeeeee...”

aceste imagini discutabile
au dat multă bătaie de cap
unora
încât durerile lor s-au moștenit
poemele au avut mult de suferit
la comemorări
iertate și ele odată cu graba noastră
alarmistă și ineficientă
vinovați de orice sfârșit
până la urmă

oare sunt eu cel păcălit
voi refuza să cred asta
că mintea mea vede numai ce vrea ea
și voi continua
funcție de răgazul clipei
neatentă totdeauna
la întoarcerile mele
mă dumiresc pentru ultima oară
(n-aș vrea asta)
cum locomotiva cefefeului
s-a înecat
bând apă din pârâul ce spală
în trecerea lui pipirigul
din capătul Novățului
aproape vindecat de rana
ultimului glonț

și vouă cărora
vă seamăn sau care îmi semănați (e mai bine așa)
vă cer iertare pentru omisiuni
și iau ca martor
timpul rămas
cu respect
voi veni

semnează

Ion (al pădurarului)